

Cờ Vàng Biểu Hiện của Tự Do và Dân Chủ

Trần Nhật Kim

Sau ngày 30-4-1975, hàng triệu người Việt, bằng mọi phương tiện từ đường bộ đến đường biển, đã rời bỏ quê hương để tránh họa cộng sản. Sự hiện diện của người Việt tại các quốc gia tự do trên thế giới đã tạo cho mình một căn cước mới, với danh xưng “Người Việt Tỵ Nạn cộng sản”. Những người đã “bỏ của chạy lấy người” chỉ mang theo họ màu “Cờ Vàng”, một biểu tượng mà người miền Nam đã hy sinh cả máu và nước mắt để bảo vệ nền tự do dân chủ của quê hương. Cờ Vàng đã trở thành linh hồn, là di sản, là căn cước của người Việt tỵ nạn cộng sản. Cờ Vàng đã hiện diện trên khắp các Châu Lục. Ở đâu có người Việt, ở đó có màu Cờ Vàng dân tộc.

(Nguồn: Hình trên Google)

Vinh danh Cờ Vàng tại Úc

Ngày 20-10-2015, thành phố Maribyrnong, Bang Victoria, với dân cư 130.000 người, trong đó có 10.000 người Việt, đã hân hoan đón nhận nghị quyết vinh danh Cờ Vàng, một biểu tượng mang nhiều ý nghĩa của Người Việt Tỵ nạn cộng sản của Thành phố này. Tại Hội đồng Thành phố, Thị Trưởng Nam Quach đề nghị:

“Sau ngày 30-4-1975, một số lớn người Việt chúng tôi đã phải bỏ nước ra đi tìm tự do, trong hành trang mang theo, chỉ có lá Cờ Vàng mà họ hằng yêu mến. Lá cờ này, ngoài việc tượng trưng cho nước VNCH, còn đại diện cho Lịch sử Việt Nam, đại diện cho Nhân quyền của Người Việt Nam. Người Việt đến định cư tại Thành phố Maribyrnong đã 40 năm. Người Việt đã cố gắng làm việc để xây dựng thành phố này ngày càng phồn thịnh...”

Hội Đồng Thành phố đã thông qua Nghị quyết công nhận Cờ Vàng và cho phép người Việt thượng cờ trong những dịp lễ của người Việt tại những địa điểm thích hợp. Ngày 21-10-2015, lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ của VNCH đã được kéo lên ngọn trụ cờ của Thành phố Maribyrnong, bang Victoria trước sự chứng kiến của Thị Trưởng Thành phố và đông đảo cư dân đến từ khắp nơi của Bang Victoria.

Trước sự kiện vinh danh Cờ Vàng của Thành phố Maribyrnong, Tòa Đại sứ CHXHCN Việt Nam tại Canberra gửi điện thư cho đài phát thanh SBS-Úc với nội dung:

“Việc Hội Đồng Thành phố Maribyrnong thông qua Nghị quyết liên quan tới cờ Vàng, cờ của một chế độ đã không tồn tại hơn 40 năm qua, là việc làm xúc phạm lòng tự trọng của nhân dân Việt Nam. Hành động này cũng đi ngược lại xu thế phát triển của quan hệ đối tác toàn diện tăng cường giữa Việt Nam và Australia. Lá cờ đỏ sao vàng là lá cờ duy nhất đại diện cho nước Việt Nam độc lập, thống nhất, được cộng đồng quốc tế công nhận và tôn trọng. Chính phủ Australia đã chính thức công nhận lá cờ đỏ sao vàng của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam kể từ khi thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam ngày 26-2-1973. Việt Nam yêu cầu Thành phố Maribyrnong hủy bỏ đề nghị sai trái này và chính phủ Australia có các biện pháp thích hợp không để các hành động tương tự tái diễn.”

Đối với thư phản đối của Tòa Đại sứ cộng sản Việt Nam, lời phát biểu của Thị trưởng Nam Quách: “Cờ Vàng là biểu tượng của người Úc gốc Việt và kinh nghiệm tỵ nạn của họ. Những người đã rời đất nước trong hoàn cảnh đau thương, và nguyện vọng của họ không chỉ chạy trốn sự đàn áp mà còn đi tìm giá trị dân chủ và tự do. Đó là ý nghĩa quan trọng của lá Cờ Vàng đối với nhiều người ở đây” là câu trả lời thích đáng, một gáo nước lạnh, đối với một chế độ độc trị như XHCN Việt Nam.

Đến đây, cũng nên nói thêm về sự xuất hiện của lá “cờ đỏ sao vàng” và nguồn gốc của nó. Theo một nguồn tin cho rằng ông Nguyễn Hữu Tiến là tác giả của lá cờ đỏ sao vàng, dựa vào một bài thơ mà hai câu cuối đề cập tới:

*...Hỡi sĩ, công, nông, thương, binh
Đoàn kết lại như sao vàng năm cánh*

Ngày 23-11-1940, cuộc khởi nghĩa của Xứ ủy tỉnh Mỹ Tho thất bại, ông Tiến bị bắt và bị tử hình ngày 28-8-1941. Tuy nhiên, trong công văn số 1393 do Thứ Trưởng Văn hóa Thông tin ký ngày 18-4-2001 đã xác định là tại: “*Cục Lưu trữ Trung Ương đảng, Viện Lịch sử đảng, Bảo tàng Cách mạng Việt Nam đều không có tài liệu nào chứng minh ông Nguyễn Hữu Tiến là người vẽ lá cờ đỏ sao vàng.*”

Theo ông Võ Nguyên Giáp, năm 1941 ông Hồ từ Trung Hoa trở về đã mang theo lá cờ đỏ và treo tại hang Pắc Bó, Cao Bằng. Lập luận này cũng sát với thực tế, vì ông Hồ được Quốc tế Cộng sản phái sang Trung Hoa với nhiệm vụ thành lập các Chi bộ CS tại Việt Nam và một số quốc gia trong vùng Đông Nam Á Châu. **Lá cờ đỏ sao vàng của CSVN hiện giờ chỉ là phó bản của lá cờ tỉnh Phúc Kiến**, Trung Hoa có từ năm 1931, đã xuất hiện trong phim “Vạn lý trường chinh” được trình chiếu nhiều nơi.

“Ngôi sao vàng năm cánh” thể hiện “sĩ, nông, công, thương, binh” với mục đích đoàn kết các thành phần này để thúc đẩy cuộc đấu tranh giai cấp mang lại thắng lợi cho Quốc Tế cộng sản. Ngay sau chiến dịch “Cải Cách Ruộng Đất” và “Trăm hoa đua nở”, thành phần “Sĩ” xếp hàng đầu, đã hết giá trị lợi dụng. Những trí thức nổi danh thời bấy giờ như ông Nguyễn Mạnh Tường và Trần Đức Thảo vì lòng yêu nước nồng nhiệt trở về phục vụ, nhưng vì không hiểu dã tâm của CS nên đã ôm hận và sống vất vưởng ngoài lề xã hội. Do đó, **lá cờ đỏ sao vàng chỉ là dấu hiệu của đảng CSVN, một sự lệ thuộc vào QTCS, không bao giờ là biểu tượng của người Việt yêu nước.** Một màu cờ mang thân phận tôi đòi, mà dám tay chân thừa kế “sự nghiệp bán nước” của ông Hồ đã thay nhau bán đất dâng biển cho kẻ thù phương Bắc. Lá cờ đỏ sao vàng chỉ thể hiện những tội ác, mang hình ảnh khủng bố tàn bạo, nhuộm đầy máu và nước mắt của người dân lành vô tội. Những người thức thời trong đảng CSVN đã từng bỏ đảng hay những ai còn trong đảng, hẳn đã nhận ra điều này, và đó không phải là niềm kiêu hãnh để được nhắc lại trên diễn đàn quốc tế.

Theo chân Thành phố Maribyrnong, ngày 27-10-2015, Thành phố Bankstown, thành phố thứ hai của Úc đã chính thức công nhận lá Cờ Vàng, một biểu tượng của người Việt tỵ nạn cộng sản tại Úc, một tập thể đã đóng góp cho sự hưng thịnh của nước Úc trong 40 năm định cư.

Diễn tiến của Cờ Vàng tại Hoa Kỳ:

Hình ảnh cờ đỏ sao vàng và hình Hồ Chí Minh xuất hiện nơi cửa tiệm của Trần Trường tại trung tâm Little Saigon, Westminster, California vào năm 1999, đã gây căm phẫn trong cộng đồng người Việt tỵ nạn, như khơi lại vết thương đang rỉ máu. Hàng chục ngàn người đã biểu tình trong suốt 53 ngày đêm để chống lại âm mưu xâm nhập của CS Hà Nội.

- Trước khí thế đấu tranh của Cộng đồng người Việt tỵ nạn, ngày 19-2-2003 Nghị quyết số 3750 của thành phố Westminster ra đời, công nhận lá cờ của chính thể Việt Nam Cộng Hòa là lá cờ chính thức đại diện cho người Việt của vùng này.
- Tiếp theo là thành phố Garden Grove-California, ngày 11-3-2003 đã vinh danh Cờ Vàng với nghị quyết số 8486-03.
- Tháng 4-2003, cộng đồng người Việt vùng Falls Church, Tiểu Bang Virginia đã đón nhận Nghị quyết TR-03-07, công nhận Cờ Vàng là biểu tượng của Cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản.
- Vào tháng 5-2003 tới lượt thành phố Milpitas, CA vinh danh Cờ Vàng. Đến tháng 6-2003 Cờ Vàng đã được công nhận là đại diện cho toàn vùng Santa Clara. Sang tháng 7-2003, Tiểu Bang Louisiana đã chính thức công nhận Cờ Vàng.
- Khi Thượng Nghị sĩ Pam Roach đưa ra hai Nghị Quyết tại Thượng viện Tiểu Bang Washington số SJM8045: (1) Công nhận lá cờ của VNCH, và (2) Ủng hộ dự án xây dựng Tượng Đài tại Tiểu bang Washington, ông đã nhận được thư phản đối của ông Nguyễn Tâm Chiến, Đại sứ CSVN tại Hoa Kỳ

Trong thư phản đối có đoạn *(trích):

“... (1) *Dự án Tượng Đài đi ngược lại những quy ước quốc tế và thực tiễn. Bấy giờ, cái gọi là Việt Nam Cộng Hòa đã không còn tồn tại, hơn ba mươi năm qua, lá cờ của nó đã không còn chỗ đứng hợp pháp tại Việt Nam.*”

“... (2) *Theo ý tôi, , dự án Tượng Đài Kỷ Niệm, dấu hiệu làm sống quá khứ của hận thù và buồn đau, không phục vụ cho lợi ích của cả Việt Nam lẫn Hoa kỳ hoặc tiểu bang Washington.*”

“...*Cuối cùng nhưng không kém quan trọng; tôi tin dự án Tượng Đài Kỷ Niệm, một khi được cơ quan lập pháp của ông thông qua, sẽ đâm bổ vào chính Hiến Pháp Hoa Kỳ là nền tảng trao quyền hành cho việc thi hành chính sách đối ngoại duy nhất trong hệ thống liên bang. Vả lại, bằng sự kêu gọi công nhận là cờ cũ ấy ‘như là lá cờ chính thức duy nhất của nhân dân Việt Nam’, nó sẽ làm cho quyền tự do phát biểu bị nghi ngờ.*” (ngưng trích)

Khi nhận được bản sao thư phản đối của ông Nguyễn Tâm Chiến gửi Nghị Sĩ Pam Roach, ông Terrell A. Minarcin, một công dân Tự Do của Tiểu Bang Washington, đã gửi thư trả lời ông Chiến:

*(trích):

“Nếu bất cứ một nước nào khác viết bức thư này, thì sẽ đơn thuần một chuyện buồn cười. Nhưng đây lại là của nước ông, Ông Đại Sứ, nước Cộng sản Việt Nam. Nước ông chưa bao giờ tôn trọng hay thành thật tuân theo những thủ tục và quy định của bất cứ một thỏa hiệp quốc tế nào mà nước ông đã ký vào.

Tuy nhiên, nước ông sẽ chỉ núp sau các Thỏa hiệp ấy khi nào chúng thích hợp với quyền lợi của nước ông. Khi có những cá nhân, chẳng hạn như bản thân tôi hoặc ông M. Benge, hoặc các tổ chức Ân xá Quốc tế, Ủy Ban Tự Do, Tổ chức Theo Dõi Nhân Quyền, cáo buộc quý quốc với vô số hành động vi phạm nhân quyền hoặc tổn hại, thì lập tức quý quốc đáp lại bằng cách nói rằng những vấn đề mà chúng tôi đang quan tâm tới là những vấn đề nội bộ và rằng chúng tôi đã can thiệp vào chính sách của quý quốc....

Ông muốn chúng tôi công nhận và vinh danh lá cờ của ông. Lá cờ đại diện cho một quốc gia đã thực hiện những cuộc tàn sát diệt chủng, huynh đệ tương tàn và buôn bán nô lệ quốc tế. Tôi, với tư cách một công dân của tiểu bang Washington, không thể nào tha thứ hành động ấy...

Ông nói rằng dự án Đài Tưởng Niệm phủ định sự tồn tại của nước CHXHCN Việt Nam. Nó chẳng làm được việc nào như thế. Đối lại với các bảo tàng viện và đài tưởng niệm của nước ông, Đài Tưởng Niệm này bầy tỏ sự ngưỡng mộ đối với những người đã trả cái giá cao nhất cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền trong nước VNCH cũ.

Ngọn cờ của VNCH từ đó được công nhận như là ngọn cờ tranh đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền trên khắp thế giới. Các màu sắc của nó thật là tiêu biểu. Ba sọc đỏ tượng trưng cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền. Trong lúc màu vàng nói lên sự quý giá biết bao của những lý tưởng ấy, màu đỏ tượng trưng cho sự đổ máu để bảo vệ những lý tưởng đó.....”

Terrell A. Minarcin, Concerned Citizen for Freedom, Democracy and Human Rights for Vietnam

(Nguồn: Hoàng Sa Paracel- Bản dịch của Nguyễn Châu-San Jose.)*

- Trong những năm tiếp theo, Cờ Vàng đã chính thức được công nhận tại các Tiểu Bang: New Jersey (9-02-2004), Georgia (1-4-2004), Virginia (15-4-2004), Colorado (30-4-2004), Florida (29-10-2004), Texas (11-2004), Oklahoma (24-2-2005), Minnesota (6-6-2005), Ohio (30-7-2005), Nebraska (26-4-2007), Michigan (3-6-2007), Massachusetts (03-2009).

Một điểm gây chú ý, theo Nghị quyết của thành phố Westminster và Garden Grove thuộc Bang California, không hoan nghênh các chuyến thăm chính thức của các quan chức thuộc CSVN tới vùng đất này. Cảnh sát phải thông báo cho Hội đồng thành phố biết trước 2 tuần về các cuộc thăm viếng của quan chức CS, nếu được Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ yêu cầu bảo vệ an ninh cho phái đoàn CSVN. Nghị quyết quy định ngân sách thành phố sẽ không trang trải mọi chi phí của việc bảo vệ an ninh và ổn định tình hình do các cuộc biểu tình gây ra.

Nghị quyết của Hội đồng Thành phố Garden Grove liên quan đến việc thăm viếng của giới chức thuộc nước CHXHCN Việt Nam với những điều lệ ghi trong nghị quyết. Nghị Quyết 8565-04, không hoan nghênh, cấm CSVN tới thành phố, được gia hạn vĩnh viễn vào ngày 27-11-2012.

Một chuyến thăm viếng khu vực Little Saigon của phái đoàn quan chức CSVN đã bị hủy bỏ, mặc dù Bộ Ngoại giao Mỹ đã thông báo trước, vì cảnh sát địa phương cho hay không thể bảo đảm an ninh cho phái đoàn nếu có một cuộc biểu tình như năm 1999 xảy ra.

Ngày 12-8-2014, Hội Đồng Thành phố Garden Grove đã bỏ phiếu thuận một Nghị quyết ủng hộ Dự Luật Chế Tài giới chức CSVN Vi Phạm nhân Quyền mang số HR 4254, do Dân Biểu Ed Royce giới thiệu. Dự Luật này đã được chuyển tới Hạ Viện Hoa Kỳ, và nếu được lưỡng viện Quốc Hội thông qua, **sẽ trừng phạt những cá nhân vi phạm Nhân Quyền đối với người dân tại Việt Nam, bằng cách cấm họ và gia đình nhập cảnh Hoa Kỳ và chịu sự chế tài khi sử dụng các định chế tài chánh của Mỹ.**

Ngày 15-9-2014, các thành viên Thành phố Pomona, thuộc tiểu bang California đã thông qua dự luật về Nhân quyền HR 4254 để trở thành Đạo luật cho riêng Thành phố Pomona. Theo Đạo luật này, **các cán bộ CSVN có tên trong danh sách vi phạm Nhân Quyền sẽ bị cấm tới thành phố này du lịch. Không được phép chuyển tiền, hoạt động kinh doanh, mua-bán và thăm viếng thành phố.**

Thành Phố Kết Nghĩa

Sáng ngày 29-1-2015, đông đảo đồng hương vùng Little Saigon đã biểu tình chống Thành Phố Riverside khi kết nghĩa chị em (Sister Cities) với thành phố Cần Thơ, Việt Nam.

Một số cựu chiến binh Mỹ tham chiến tại Việt Nam, cũng như người bản xứ đã hỗ trợ cộng đồng người Việt biểu tình. Khi biết sẽ có cuộc biểu tình của Cộng Đồng người Việt, Thành Phố Riverside đã cho gỡ bảng đề “Cần Thơ trên in hình cờ đỏ sao vàng” khỏi trụ dựng trong thành phố.

Khi nghe tin Thành Phố Riverside kết nghĩa với Thành Phố Cần Thơ của Việt Nam, Thượng Nghị Sĩ của Tiểu Bang California, Janet Nguyễn và cựu Nghị viên Andrew Đỗ đã gửi thư tới ông Rusty Bailey, Thị Trưởng Thành Phố Riverside, với nội dung: (*)

(trích)

“Mặc dầu với sự thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Hoa Kỳ và CHXHCNVN, những vi phạm nhân quyền tại VN vẫn tiếp tục hiện hữu. CHXHCNVN đã công khai vi phạm đến tất cả những nhân quyền căn bản, hệ thống pháp lý đầy tham nhũng, giam cầm trái phép những người đối lập...Việc kết nghĩa với các thành phố Hoa Kỳ phải được coi như những chiếc mặt nạ che dấu những thành tích đáng bị chỉ trích...Trong khi Việt Nam vẫn là một quốc gia độc tài, cai trị người dân bằng những hình thức và phương tiện đàn áp trái với Công Pháp quốc tế...

Thành phố Riverside là nơi có nhiều người Mỹ gốc Việt định cư tại đây, họ là những người đã chấp nhận những hiểm nguy cho mạng sống của họ để đi tìm tự do. Việc kết nghĩa với Thành Phố Cần Thơ trong khi Việt Nam vẫn tiếp tục là một quốc gia độc tài cai trị người dân bằng và phương tiện đàn áp trái với Công pháp Quốc tế hoàn toàn đi ngược lại với những lý thuyết đời sống này.

Và yêu cầu ông Thị Trưởng và Hội Đồng Thành phố Riverside hủy bỏ thỏa hiệp kết nghĩa “chị em” với Thành phố Cần Thơ, mà hậu quả không tránh được là các cuộc biểu tình phản đối của người dân địa phương cũng như người Việt tại Bang California.

Cần xác định: “Người Việt tỵ nạn CS” không phải là Việt Kiều

Người Việt trong và ngoài nước nêu ra câu hỏi về nhận thức của giới cầm quyền đảng cộng sản Hà Nội, đã xử dụng sai ý nghĩa danh từ Việt kiều, hay với dụng ý nhập nhằng khi nói tới danh từ này.

Từ sau ngày 30-4-1975, danh từ Việt kiều đã được phân biệt, xác định rõ ràng, nên danh từ “Việt Kiều” không còn mang ý nghĩa đơn thuần như trước, là những người Việt cư ngụ tại nước ngoài. Theo quan niệm hiện tại, **“Việt kiều” là thành phần những người Việt làm việc tại Hải ngoại, vẫn “lãnh lương do tiền thuế của người dân trong nước đóng góp” nhưng phục vụ cho đảng CS cầm quyền.**

Còn Thành phần “Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản”, những người đã “bỏ của chạy lấy người” vì không chấp nhận chế độ vô nhân cộng sản, mà CS Hà Nội gán cho một tên với những tính từ xấu xa nhất: “Thành phần đĩ điếm, vong bản, bán nước, ôm chân ngoại bang...”

Sự hiểu biết sai lạc của giới lãnh đạo CS Hà Nội thể hiện trong chuyến viếng thăm Hoa Kỳ của ông Trương Tấn Sang. Ông Sang ngỡ lời cảm ơn Tổng Thống Obama đã giúp đỡ Cộng đồng người Việt tại Hoa Kỳ vào dịp hội kiến tại Tòa Bạch Ốc. Như nhiều bài báo đăng tải trong dịp này, cho đây là một hành động cố ý “nhận vơ” những thứ không thuộc quyền hạn của mình. Hành động cố ý làm lẫn này được ông Nguyễn Phú Trọng nhắc lại khi gặp Tổng Thống Obama. Thực ra, để tránh cho ông Trọng khỏi bị bẽ bàng vào lần đầu tời Mỹ, khi đối mặt với hàng ngàn người Việt tỵ nạn cộng sản đang “đàn chào” nơi cổng trước, với rừng cờ Vàng và biểu ngữ “đả đảo cộng sản bán nước”, đòi hỏi “tự do, nhân quyền” cho người dân trong nước, nên đã **đón ông bằng cửa hồng.**

Người Việt tỵ nạn cộng sản **mất nước là mất tất cả, chỉ mang trong lòng họ một màu Cờ Vàng**, biểu tượng của Tự Do, Dân Chủ, là những thứ mà họ trân quý nhất. Họ đã hy sinh, đổ máu và nước mắt, để bảo vệ mảnh đất thân yêu miền Nam. Lá Cờ Vàng đã theo chân người tỵ nạn đến tất cả các quốc gia trên thế giới, nơi mà lá **Cờ Vàng được vinh danh là “Lá Cờ Chính Nghĩa”**, mang tính “Di Sản”, thể hiện trong suốt chiều dài lịch sử dựng nước và giữ nước của Dân Tộc.

Cờ Vàng Chính nghĩa ngày một tỏa sáng, mang theo trách nhiệm đòi hỏi Tự Do và Dân Chủ cho người Việt trong nước, cũng như mong đợi đất nước thoát khỏi họa cộng sản, để người dân sống trong ấm no, hạnh phúc./